

A Fővárosi Ítéltábla **pártfogó ügyvéd neve** által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, az **alperesi képviselő neve** által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2015. május 6. napján meghozott 2.P.20.790/2012/83. számú ítélete ellen a felperes részéről 88. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 180.000 (Száznyolcvanezer) forint elsőfokú eljárási és 240.000 (Kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére az állam köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes és 12 társa tulajdonjog megállapítása és kártérítés megfizetése iránt indított pert a **bíróságon**. A **L.** Bíróság 2011. május 6. napján kelt **végzésében** az eljárásra a **H.** Bíróságot, az esetleges fellebbezések elbírálására a **D.** Ítéltáblát jelölte ki. A **H.** Bíróság az ügyet **ügyszám** alatt 2011. május 26-án iktatta, majd 2011. július 4. napján kelt 13. sorszámú végzésében felhívta a II-XIII. rendű felpereseket nyilatkozni, hogy kereseti kérelmüktől - I. rendű felperes nyilatkozata szerint - el kívánnak-e állni, kérik-e a per megszüntetését. Tájékoztatva a felpereseket, hogy ebben az esetben a pert tárgyaláson kívül megszünteti, azt kizárólag felperes neve, mint I. rendű felperes és az alperesek tekintetében folytatja tovább. A felhívásra III. rendű felperes írásban úgy nyilatkozott, hogy I. rendű felperestől mindenféle megbízást visszavont, keresetétől nem állt el. Ugyanilyen tartalmú nyilatkozatot tett IV. és V. rendű felperes is. VII. rendű felperes írásbeli nyilatkozatában bejelentette, hogy a **Gy.** Városi Bírósággal szemben kívánja a keresetét államigazgatási jogkörben okozott kárként fenntartani. A XI. rendű felperes írásban megerősítette, hogy 2010. december 6-ai keltezésű beadványában visszavonta a keresetet. II. rendű felperes nyilatkozott, hogy a keresetétől eláll, miután időközben olyan jogi tájékoztatást kapott, hogy arra jogcíme nincs. A VIII., IX., X. és

XII. rendű felperesek írásban nyilatkozatukban kijelentették, hogy a pertől, keresetüktől nem állnak el, de II., III., IV. és V. rendű alperesekkel nem pereskednek.

Alperes a 2011. szeptember 1. napján megtartott tárgyalásán I., III-VIII., XII. és XIII. rendű felperesek személyesen, valamint V. rendű felperes jogi képviselője, míg a VI. rendű és I. rendű alperes jogi képviselője volt jelen. Az eljáró bíró tájékoztatta a jelenlévőket, hogy az első tárgyaláson kívánja azt tisztázni, hogy a felperesek kereseti kérelmüket fenntartják-e. I. rendű felperes úgy nyilatkozott, hogy a két helyi bíróság és a **K.** alperesekkel szemben kereseti kérelmét nem tartja fenn, miután önálló perbeli jogképességgel nem rendelkezik. III. rendű felperes előadta, hogy keresetét az I. rendű alperessel szemben tartja fenn, IV. rendű felperes akként nyilatkozott, hogy jogképességgel nem rendelkező alperesekkel szemben nem kíván igényt érvényesíteni, többi alperessel szemben keresetét fenntartja. V. rendű felperes jogi képviselője a kereseti kérelemmel kapcsolatos nyilatkozat megtételére határidőt kért. VI. és VII. rendű felperes kizárólag a **Gy.** Bíróságot jelölte meg alperesként, kérve keresetének a **V.** Bírósághoz történő áttételét. VIII. rendű felperes a VI. rendű alperessel szemben tartotta fenn a keresetét, a IX., X. rendű felperes a **M.-mel** szemben érvényesített kártérítési igényt. A XII. és XIII. rendű felperes az I. rendű alperessel szembeni keresetet tartotta fenn. A bíróság a tárgyalást elhalasztotta, felhívta a feleket, hogy a kereseti kérelem módosításait 15 napon belül jelentsék be. Tájékoztatta a feleket arról, hogy ezen határidő leteltét követően a felek nyilatkozatának függvényében dönt a per megszüntetés, az elkülönítés és az áttétel kérdésében, valamint önálló végzésben állapítja meg a felek perbeli pozícióit, mely alapján fogja a felpereseket és az alpereseket idézni a folytatólagos tárgyalásra.

Ezt követően alperes 58. sorszámú végzésével VI. rendű felperes vonatkozásában a pert elkülönítette, megállapítva hatáskörének hiányát és a keresetlevelet áttenni rendelte a **Gy.** Bírósághoz. 59. sorszámú végzésében VII. rendű felperes vonatkozásában a pert elkülönítette megállapítva hatáskörének hiányát, a keresetlevelet áttenni rendelte a **B.** Bírósághoz. 60. sorszámú végzésében tájékoztatta a feleket az 58. és 59. sorszám alatti végzésben a VI., VII. rendű felperesekkel kapcsolatos elkülönítésről. Felhívta a végzéssel nem érintett I., III., IV., V., VIII., IX., X., XII. és XIII. rendű felpereseket, hogy 8 napon belül nyilatkozzanak pontosított kereseti kérelmüknek megfelelően ők is kérik-e a per tárgyalásának az elkülönítését és a **H.** Bíróság hatásköre hiányának megállapítását. A 70. sorszámú végzésében a II. rendű felperes kereseti kérelmétől történő elállására tekintettel a pert megszüntette. A 71. sorszámú végzésében a XI. rendű felperes kereseti kérelemtől történő elállására tekintettel a pert megszüntette. 2012. február 10. napján kelt 83. sorszám alatti végzésében megállapította az eljárás félbeszakadását VIII. rendű alperes jogutódjának perbelépéséig, illetve perbe vonásáig. 2012. január 30-án felperes az eljáró bíróval és az egész bírósággal szemben elfogultsági kifogást jelentett be. Alperes bírái egyhangúlag akként nyilatkoztak, hogy kérik az ügy intézéséből történő kizárásukat. A **K. ügyszámú**, 2012. április 11. napján kelt végzésével az eljárásra a **D.** Törvényszéket, az esetleges fellebbezések elbírálására a **D.** Ítéltáblát jelölte ki. A **D.** Törvényszék **ügyszámú** 2013. május 19. napján első fokon jogerőre emelkedett ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Felperes keresetében a Ptk. 339. és 349. §-ra hivatkozással 1.000.000 forint összegű kártérítés megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Érvelése szerint a per elhúzódása miatt egy korábbi per végrehajtásával összefüggésben egy évig semmilyen vagyontárgyhoz nem tudott hozzájutni, albérletbe kényszerült, holmiját raktározni kellett, melyért díjfizetési kötelezettsége volt, utazási, szállítási költsége merült fel. A Pp. 2. §-ára hivatkozással 2.000.000 forint méltányos összegű elégtételt biztosító kártérítés megfizetésére kérte alperes kötelezését. Azt sérelmezte, hogy 2011. május 26. és 2012. május 15-e között keresetét nem tárgyalta a bíróság. Sérelmezte, hogy a peres felek személye és a per tárgya rosszul volt megjelölve, az alperes által 2011. szeptember 1-jén megtartott tárgyaláson keresetét nem tárgyalta a bíróság elkülönítve. Előadta, hogy amikor a tisztességtelen eljárást észlelte, nyomban benyújtotta ezen keresetét az alperessel szemben. Álláspontja szerint, az eljáró bíró szándékosan okozott neki kárt, mert számos figyelemfelhívás után sem volt képes meghatározni a per tárgyát, illetve a peres felek személyét. Sérelmezte, hogy az alperest az O. képviseli, amely álláspontja szerint, jogszabályba ütközik, a bíróság elfogulatlanul ezért nem tud döntení. Sérelmesnek tartotta azt, hogy a képviselő tárgyalásokon nem jelent meg.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Perköltség iránti igénye nem volt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A le nem rótt kereseti illetékről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli. Mindenekelőtt a felperes eljárási kifogásaival kapcsolatosan foglalt állást az O. képviseleti jogosultságával összefüggésben. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 86. § (2) bekezdés b) pontja szerint, az O. képviseli az O. elnökét és a bíróságokat a bírósági eljárásokban. Miután a képviseletre az O.-t jogszabály hatalmazza fel, képviselte nem lehet jogszabálysértő. Alperes képviselőjének a per tárgyalásáról történő távolmaradásával kapcsolatban megállapítható, hogy a képviselő az első tárgyaláson jelen volt, személyesen nyilatkozott. Távolmaradása a per lefolytatását, a kereset elbírálását nem akadályozta, írásban nyilatkozatot tett, álláspontját kifejtette.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 2. § (1), (2), (3) bekezdésének felhívását követően kiemelte, hogy a per tárgyát kizárólag az képezte, hogy alperes követett-e el olyan jogszabálysértést, amellyel a felperesnek bármely jogcímen kárt okozott. A vizsgálandó időszak 2011. május 26. és 2012. január 30. napja közötti időszak. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint alperes jogellenes magatartást nem tanúsított. Az alperesnél az ügy olyan perfelállással, olyan pertárgy megjelöléssel került iktatásra, ahogyan az a bíróságon szerepelt. Alperes számos intézkedést tett annak tisztázása érdekében, hogy a felperesek fenntartják-e a keresetüket és azt milyen jogcímen, mely alperessel szemben kívánják érvényesíteni. Ugyanezt a célt szolgálta a 2011. szeptember 1. napjára kitűzött tárgyalás is. A felperesek teljes körére nem tisztázódott a perbeli részvételük jogi alapja, ezért helyálló volt az eljáró bíró részéről a tárgyalás elhalasztása. Alperes tájékoztatta a feleket nyilatkozataikról és azok jogkövetkezményeiről. Október és november hónapokban az elkülönítés és az áttétel tárgyában, valamint a per megszüntetéséről hozott végzéseket. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint alperes a jogszabályoknak megfelelően járt el, jogellenes magatartás alperes terhére nem állapítható meg. Nem volt

jogszabálysértő az sem, hogy ennek érdekében meghozott végzések bevezető részében az eredeti iktatás szerint tüntette fel a peres felek személyét és a per tárgyát, mert abban változás csak a jogerős bírói végzést követően vezethető át, de ennek jogellenessége sem vezetne a felperes által állított kárhoz. Felperes nem bizonyította, hogy az alperes nem akarta tárgyalni a felperes keresetét, intézkedések történtek a felperesek, így közöttük I. rendű felperes kereseti kérelmének tisztázása érdekében is. Addig, amíg egy perben a peres felek személye, pontos kereseti kérelme nem került egyértelműen rögzítésre, addig a kereseti kérelmek tárgyában érdemi tárgyalás nem folytatható le. Érdemi tárgyalás megtartására ugyan nem került sor, ez azonban nem azért történt, mert az eljáró bíró nem kívánta a felperes keresetét tárgyalni, hanem azért, mert a felperes elfogultsági kifogást terjesztett elő, megakadályozva ezzel bármilyen további bírói intézkedést az alperes részéről. Ugyanakkor rámutatott, hogy a felperes a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget nem merítette ki, azonban ez azért irreleváns, mert az alperes jogellenes magatartást nem tanúsított. Vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek a tisztességes eljáráshoz való joga sérült-e. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, az alperes részéről jogsértő magatartás nem történt, alperes a szükséges intézkedéseket a bírósági ügyvitel szabályainak betartásával megtette, az első tárgyalás határnapját a Pp. 125. §-ában foglaltak betartásával kitűzte. Nem sértett jogszabályt azzal sem, hogy a folytatólagos tárgyalást a tárgyalás elhalasztását követően, Pp. 142. § (1) bekezdésében foglaltak szerint nem tűzte ki határnap megjelölésével, hiszen az általa adott tájékoztatás szerint, erre már az új perfelállítás és pertárgy megjelölését követően kerülhetett volna sor. Ennek érdekében a tárgyalás elhalasztását követően, számos perfelállással kapcsolatos végzést hozott. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, nem mutatható ki olyan időbeli mulasztás, mely az ésszerűség határait meghaladta volna és ez bármilyen méltányos kártérítésre a felperes oldalán alapot adhatna. A fentiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a felperes keresete egyetlen jogcímen sem megalapozott, ezért azt elutasította.

Az ítélettel szemben felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva felperes keresetének adjon helyt, az alperest pedig perköltségben marasztalja. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem a felperes keresetében hozott ítéletet. A felperes a **bíróságon** 2010. november 12. napján megtartott tárgyaláson keresetmódosítást jelentett be, ami a kereset tárgyára is vonatkozott. Ezt a módosítást a **bíróság** 2010. november 24-én lajstromba vette. Ettől az időponttól kezdve mint egyedüli felperes, önálló keresettel rendelkezett. Alaptalan az elsőfokú bíróság ítéletének azon indokolása, amelyben a felperestől független felperesek keresetével foglalkozott. Alperesnek a figyelmét felhívta, hogy a felperes keresete nem az, amit ő a végzéseiben megjelölt. Szükségtelen volt ezért annak tisztázása, hogy a többi felperesnek mi a szándéka a keresettel. Ez ugyanis a felperes számára közömbös, mivel az alapper I. rendű felperesének keresetével kapcsolatban a bírónak semmilyen tisztázni valója nem volt. Az alperes bírójának megfelelő idő állt rendelkezésére, hogy a keresetet elkülönítse a más felperes keresetétől, ezt a **K.** határozata ellenére elmulasztotta. Az sem felel meg a jogszabályoknak, hogy a felperes keresetében 2011. szeptember 1. napján alperes tárgyalást tartott.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján hagyja helyben. Alperes ugyanis éppen a felperes magatartása miatt nem került abba a helyzetbe, hogy a keresetet érdemben bírálja el, az ehhez szükséges eljárást azonban lefolytatta. Az alpereshez kijelölés folytán a perindítás hatályainak beállta után, 2011. május 26-án érkeztek meg a peres iratok, ahol az eljáró bíró 2012. január 30-ig az elfogultsági kifogás előterjesztéséig folyamatosan eljárta, intézkedett és tárgyalta. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes keresetét a pertársai keresetétől a bíróság felperes igénye szerint nem tárgyalta elkülönítetten, nem eredményezheti a jogsértés megállapítását.

A fellebbezés alaptalan.

A felperes egyik keresete a Ptk. 349. § (1) bekezdés alapján 1.000.000 forint vagyoni kár megtérítése, további keresete pedig a Pp. 2. § (3) bekezdésére hivatkozással alapjogi sérelem miatt 2.000.000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés megfizetésére irányult. Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából szükséges bizonyítást lefolytatta, a rendelkezésre álló iratok alapján a tényállást helyesen állapította meg, a tényekből levont jogi következtetéseivel és erre alapított érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett. A felperes fellebbezési érvelésével összefüggésben az alábbiakra mutat rá.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése értelmében közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár rendes elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A felperes részletesen taglalta beadványaiban az alperes általa jogszabálysértőnek tartott intézkedéseit, mulasztásait. Az elsőfokú bíróság a 2011. május 26-tól 2012. január 30. napjáig tartó irányadó időszakban a felperes által felhozott eljárási szabályok megtartását egyenként vizsgálta, majd helyesen vonta le azt a következtetést, hogy alperesnek kártérítési felelőssége nincsen. Ennek oka azonban nem a rendes jogorvoslati lehetőség kimerítésének, hanem a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállásának hiánya volt. Felperes sérelmezte, hogy alperes a határozataiban a peres felek személyét és az ügy tárgyát tévesen jelölte meg. A rendelkezésre álló iratok szerint alperes az eljárása során meghozott végzéseiben a per I. rendű felperesét és alperesét név szerint, a további peres feleket „és társai” megjelöléssel illette, azzal, hogy a per tárgya tulajdonjog megállapítása.

A Pp. 220. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerint az írásba foglalt ítéletnek tartalmaznia kell a feleknek és a képviselőiknek a nevét, lakóhelyét és perbeli állását, továbbá a per tárgyának megjelölését. A Pp. 222. § (1) bekezdés első fordulata szerint a végzésekre a Pp. 220. § megfelelően irányadó azzal, hogy a feleknek és képviselőiknek lakóhelyét a végzésben csak a szükséghez képest kell feltüntetni.

A fentiekből kitűnően az ítéletben valamennyi peres fél és képviselőjének neve, továbbá lakóhelye, perbeli állásának feltüntetését megköveteli a jogszabály, végzések esetében azonban ez a határozatnak nem kötelező tartalmi eleme, alperes ezért nem sértett jogszabályt azzal, hogy valamennyi peres felet és képviselőjét, továbbá lakóhelyét a meghozott végzései fejrészeiben nem tüntette fel. Kétségtelen, hogy az ügy tárgya az alperes neve előtt már nem tulajdonjog megállapítása volt, ennek téves megjelölése azonban alperes kártérítési felelősségét nem alapozza meg. A jogszabálysértésen túl a kártérítési felelősség további konjunktív feltétele ugyanis a jogellenes magatartással összefüggő károsodás, ennek hiányában a kártérítési felelősségről nem lehet szó.

A felperes a sérelmezett alapperben végül annak megállapítását kérte, hogy a **M.** és a bíróság különböző szervezeti egységei, továbbá a **L.** különböző eljárásokban a felperes sérelmére mulasztásokat, jog- és törvénysértéseket, bűncselekményeket követtek el. Felperes állítása szerint az ennek elbírálása során megnyilvánuló alperesi jogellenességek miatt egy évig semmilyen vagyontárgyához nem tudott hozzájutni, albérletbe kényszerült, holmiját raktározni kellett, szállítási, utazási költsége merült fel. Azt a felperes maga sem fejtette ki, hogy a személyiségi jogi perben a per tárgyának téves megjelölése a felperes különböző kiadásait miként eredményezték, különös tekintettel arra, hogy a **D. Törvényszék ügyszámú**, 2013. május 19. napján jogerőre emelkedett ítéletével végül a felperes keresetét, mint érdemben megalapozatlant elutasította. Releváns okozati összefüggés hiányában pedig kárkötelem nem keletkezik, abban az esetben sem, ha a kártérítési felelősség egyéb feltételei fennállnak.

Alaptalan a felperes fellebbezési érvelése a kereset elkülönítetten történő tárgyalásának elmulasztása miatt is.

A Pp. 149. § (1) bekezdés szerint a bíróság, ha az ügy eldöntése érdekében célszerűnek látja, elrendelheti, hogy a perben érvényesített egyes követelések vagy a megosztható követelések egyes részei, valamint általában a perben eldönthető egyes vitás kérdések elkülönítve kerüljenek tárgyalásra.

Elkülönítés esetén nem keletkezik új ügy, csupán arról van szó, hogy a kereseti kérelem tárgyalása nem együtt, egy időben történik. Annak eldöntése, hogy a bíróság az egyes követeléseket elkülönítve tárgyalja-e mérlegelést igénylő kérdés, erre azonban a Pp. kötelezettséget nem ír elő. A **törvényszék ügyszámú** irataiból megállapítható, hogy a keresetlevelet eredetileg a „**L.p.**” terjesztette elő, a **törvényszék** 65. sorszámú végzésében állapította meg a Pp. 51. § c) pontja alapján alkotott pertársaságot alkotó I-XIII. rendű felperesek személyét. Felperes állításával ellentétben a 2010. november 12. napján megtartott tárgyaláson a **jegyzőkönyv** tanúsága szerint a bíróság I. rendű felperes keresetének tárgyalását nem különítette el, a **L. Bírósága ügyszámú** kijelölő végzésének fejrésze valamennyi, I-XIII. rendű felperes megnevezését tartalmazza, elkülönítésről eljárása során alperes sem döntött, ezért alperesen felperes keresetének elkülönítetten történő tárgyalása számon nem kérhető. Egyes felpereseknek a perből való „törlésére” sincs eljárási lehetőség, mert a peres felek személyében kizárólag a Pp. 61.§ - 65. § alapján következhet be változás.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság az **O.** képviseleti jogát illetően is, az **O.** meghatalmazáson alapuló képviseleti jogát a Pp. 67. § (1) bekezdés j) pontja és a 2011. évi CLXI. (Bsz.) 86. § (3) bekezdés b) pontja alapján látta el, a perben való eljárásának ezért törvényi akadálya nem volt.

Alaptalan a felperes keresete a Pp. 2. § (3) bekezdés alapján is. A Pp. 2. § (3) bekezdésében megfogalmazott méltányos elégtételt biztosító kártérítés, illetve sérelemdíj megítélésére alapot adó tényállás szerint az objektív alapon érvényesíthető jogkövetkezmény alkalmazását alapjogsértés válthatja ki. A bíróság eljárási hibái abban az esetben eredményezhetik, ha azok együttesen, az adott ügy jellegét, tárgyát és körülményeit tekintve összességében megalapozzák az eljárási alapjog sérelmét. A Pp. 2. § (3) bekezdése önálló kártérítési felelősséget megállapító tényállás, amely a jogkövetkezményeket teljes körűen rendezi. Éppen ezért a felperes alapjogi sérelmét az egész eljárásra vonatkozóan kell vizsgálni, a keresetlevél benyújtásától a jogerős ítélet meghozataláig terjedő időtartam figyelembevételével. A felperes maga dönti el, hogy az eljáró bíróságok közül mellyel szemben indít pert, ez a körülmény azonban nem változtat azon, hogy az egész pertartam vizsgálendő. Amennyiben az ésszerűnek mondható perttartamot az eljárás egésze meghaladta, az alapjog sérült, ezt követően lehet számba venni azt, hogy ez mely eljáró bíróság terhére milyen mértékben róható.

A felperes a keresetlevelet a **törvényszéken** 2008. április 1. napján terjesztette elő, a **D.** Törvényszék a keresetet 6.P.20.693/2012/69. szám alatt meghozott, 2013. május 19. napján jogerőre emelkedett ítéletével utasította el. A **törvényszék** irataiból megállapítható, hogy a felperes a keresetlevelet, mint a pertársaság képviselője és szervezője terjesztette elő, a felperest **L.p**-ként jelölte meg, majd felsorolta annak tagjait is. A **törvényszék ügyszám**, majd 27. sorszámú végzéseiben tájékoztatta a felperest arról, hogy jogképességgel nem rendelkező személy a per felperese nem lehet, a természetes személy felpereseknek elő kell adnia kereseti kérelmet, erről tájékoztatta a 11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben is. A per során a felperesek körének meghatározására végül **végzéssel** 2010. október 19. napján került sor. Az eljárás tárgyát a kijelölés után eljáró alperesi eljárásban is annak tisztázása képezte, mely felpereseknek, mely alperessel szemben, pontosan mi a bíróság döntésére irányuló kereseti kérelme, amelyet egyébként a Pp. 121. § (1) bekezdés alapján már a keresetlevélnek is tartalmaznia kell, ennek megjelölése pedig a felperesi állásponttal ellentétben nem a bíróság, hanem a keresetlevelet előterjesztő felperes kötelessége. Alperes eljárásában olyan inaktív időszak nem volt, amely alperes felelősségét megalapozza, nem tekinthető annak az sem, hogy a számos, 13 felperes közül az alapperben I. rendű felperesként fellépő felperes keresetét a bíróság külön nem tárgyalta. A peres felek száma, a felperesek szerteágazó kereseti kérelme hosszabb pertartamot tett szükségessé, ezért megállapítható, hogy az alapul fekvő eljárás a jogvita tárgyára és természetére figyelemmel más hasonló ügyekhez képest nem tartott tovább, alapjogsértés nem történt.

A fent kifejtett indokok mellett az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta.

A per tárgyának értéke a Pp. 25. § (3) bekezdés alapján összesen 3.000.000 forint. Felperes az eljárás során személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a le nem rótt 180.000 forint kereseti és 240.000 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli. Alperesnek perköltség iránti igénye nem volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla Pp. 78. § (2) bekezdés alapján alperesnek járó perköltségről nem határozott. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíjáról a Pp. 87. § (2) bekezdés alapján döntött.

Budapest, 2016. május 10.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnök

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. . Hegedűs Mária s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül: dr. Horváth Zsuzsanna írnok